

Komisja Opieki nad Zabytkami przy Oddziale PTTK w Końskich

26-200 Końskie, ul. Partyzantów 1
www.pttkkonskie.pl

ZABYTEK
CHRONIONY PRAWEM

Idz...../ PTTK/KOnZ/ 2024

Końskie, 14.08.2024r.

URZĄD MIASTA I GMINY
w Końskich

W PŁYŃĘŁO

2024 -08- 14

Nr..... L. zał.

Znak

Sz. Pan
Krzysztof Obratański
Burmistrz Miasta i Gminy
w Końskich

Komisja Opieki nad Zabytkami przy Oddziale Polskiego Towarzystwa Turystyczno –
Krajoznawczego w Końskich wnioskuje o nadanie dla ronda drogowego u zbiegu ulic:
Zamkowa, Iwo Odrowąża, Piłsudskiego, nazwy:

Rondo im. Stanisława Małanowicza

Zgodnie z procedurą określoną w Uchwale Nr XXXVIII/393/2014 z dnia 28 marca 2014
roku w sprawie zasad stosowanych przy nadawaniu nazw ulicom, placom i innym terenowym
obiektom publicznym oraz drogowym w mieście i gminie Końskie, w załączeniu przedkładamy
mapkę z lokalizacją obiektu do nazwania oraz uzasadnienie wniosku - notkę biograficzną
proponowanego dla ronda patrona.

Wojciech Pesch

Do wiadomości:

1. Rada Miejska w Końskich
2. A/abk

Załączniki:

1. Mapka z lokalizacją ronda do nazwania
2. Uzasadnienie wniosku – biogram St. Małanowicza

jmb

ch. kost

jmb

Rondo in Madag.

D-1 jmb

ch.

jmb

jmb

ch. kost

jmb

Rondo in Madag.

D-1 jmb

ch.

jmb

Stanisław Kostka Ignacy Malanowicz (1877-1942)

Konecczanin. Zasłużony działacz gospodarczy i społeczny, regionalista. Z zawodu inżynier budownictwa drogowego.

Urodził się w rodzinie ziemiańskiej w roku 1877 w Rakowie, w powiecie opatowskim. Od 1911 roku mieszkał w Końskich. Po wybuchu I wojny światowej został powołany przez armię rosyjską do prowadzenia robót drogowych na terenie powiatów: koneckiego, kieleckiego i opoczyńskiego, skąd w 1915 roku przeniesiono go na Polesie, gdzie prowadził do września 1918 roku budowę i naprawę dróg i mostów. W listopadzie 1918 roku powrócił do Polski i objął stanowisko inżyniera drogowego powiatu koneckiego, a następnie Kierownika Zarządu Drogowego w Końskich i Opocznie, które piastował do końca 1941 roku. Wniósł znaczny wkład w budowę dróg powiatu koneckiego. W latach 20-tych otrzymał propozycję objęcia stanowiska Dyrektora Departamentu w Ministerstwie Robót Publicznych w Warszawie, której nie przyjął z uwagi na zaangażowanie się w pracach społecznych w Końskich.

Wychowany w tradycjach patriotycznych, od dziecka interesował się historią i kolejnictwem. Był wybitnym działaczem społecznym. Już roku 1922 należał do warszawskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego. W latach 1936-1938 był prezesem Ochotniczej Straży Pożarnej w Końskich. Był także prezesem oddziału Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego oraz prezesem Polskiego Czerwonego Krzyża w Końskich, skarbnikiem Muzeum Zagłębia Staropolskiego w Sielpi, członkiem korespondentem Komisji Konserwatorskiej przy Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie, członkiem zarządu Towarzystwa Pomocy dla Biednych Chrześcian, a także innych organizacji i stowarzyszeń charytatywnych w Końskich. Zabiegał o zabezpieczenie zabytków staropolskiego przemysłu.

Był wiceprzewodniczącym Sekcji Ochrony Zabytków Sztuki Inżynierskiej w Zagłębiu Staropolskim, która w roku 1935 opracowała i wydała odezwę w sprawie zbierania pamiątek historii techniki w Polsce, ze szczególnym uwzględnieniem Zagłębia Staropolskiego. Wynikiem starań sekcji było utworzenie w dawnym zakładzie w Sielpi pierwszej tego typu placówki muzealnej w Polsce. Posiadał niezwykle bogaty zbiór książek, który udostępniał mieszkańcom Końskich. Był też inicjatorem powstania na Ziemi Koneckiej zorganizowanego ruchu krajoznawczego. Z profesorem Mieczysławem Radwanem doprowadził do powstania w dniu 9 listopada 1935 roku oddziału Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego w Końskich. Wspólnie z działaczami PTK starał się o utworzenie muzeum regionalnego w Końskich. Był współautorem wydanej w 1936 roku odezwy w sprawie zbierania eksponatów dla przyszłego muzeum w Końskich. Inicjował i wspierał akcję tej zbiórki. Zgromadził około 200 muzealiów, które z powodu braku samodzielnego lokalu przechowywane były w jego prywatnym mieszkaniu. Po jego śmierci, z powodu działań wojennych, zostały jednak zniszczone lub rozproszone.

Był autorem opracowań: „Krótki rys życia gospodarczego powiatu koneckiego w województwie kieleckim od najdawniejszych czasów do obecnych” z 1935 roku oraz opracowania z roku 1937 pod tytułem „Powiat konecki, ośrodek Zagłębia Staropolskiego, /górnictwo – hutniczego / Krótki przewodnik turystyczno krajoznawczy”. Za działalność zawodową i społeczną został dwukrotnie odznaczony w okresie międzywojennym Złotym Krzyżem Zasługi.

Zmarł w Warszawie w dniu 2 kwietnia 1942 roku. Spoczywa na cmentarzu parafialnym w Końskich. W bieżącym roku przypada 80-ta rocznica Jego śmierci.